

№ 114. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам

19.VII.1935 г.

Любыя Анечка, Лорачка і Лялячка!

Ты пэўна занепакоілася, што я сёння ня быў вечарам каля тэлефону. Гэта—ж я пасля службы пашоў у бібліятэку, каб узяць патрэбныя даведкі к заяве. Ды забавіўся там так, што як прышоў, то было ўжо позна. Сказалі, што званіла.

Анечка, пасылаю заяву. Правер рапэньне. Яны павінны тады выдаць на рукі згодна палажэньня. Таксама прагледзь добра сама ўсю заяву, каб была правільнаю з практычнага боку. Перапішы яе і схадзі да т. Карэпанавы з ёю. Няхай пачытае, зробіць сваё заключэньне наконт дачыненняў да настаўнікаў з боку Сотнікава.

Магчыма, я сам заўтра ці бліжэйшымі днямі прыеду. Але пасылаю табе гэту заяву. Каб ты не хвалявалася з-за яе. Можаш скарыстаць яе і для газэты.

Любыя мае, хочацца самому прыехаць і пагаварыць многа—многа.

Цалюю Вас моцна—моцна.

Ваш Адзік.

P. S. Лорачка, ці чытаеш ты „Новую зямлю“ і ці падабаецца табе яна?

Адзік.

№ 115. Язэпу Пушчу

23.VII.35

Любы Язэп!

Доўга ад цябе няма вестак. Ці здаровы хаця сам і сям'я? У мяне пахваліцца добрым чым няма нічога. 21 ліпеня выклікалі шэфы і абвясцілі, што пастановаю асобай нарады НКВД тэрмін ссылкі мне працягнен на 2 гады. Тое ж абвясцілі Антону і Багдановічу (калі яго ведаў). Максім атрымаў вызваленне.

Ці вызвалілі цябе? Калі будзеш ехаць праз Кіраў, заедзь да нас. Вітаньне сям'і.

Цалюю цябе.

Адам.

№ 116. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам

30 ліпеня 1935 г.

Дарагія Анечка, Лорачка і Лялячка!

Учора гаварыла наша намесніца глаўбуха (яна цяпер адбывае яго абавязкі), што падала дакладную запіску наконт кватэры для мяне і быццам ужо ёсьць рэзалюцыя дырэктара даць мне кватэру. Але ў гэтым пакоі пакуль што жыве глаўбух крайгорта, якому рэмантуюць кватэру. Як толькі адрэмантуюць яму, тады дадуць мне яго цяперашні пакой.

Сёння прышла лістоўка ад Язэпа. Піша, што яму 24 казалі, каб заўтра прыходзіў па дакументы. Ня ведае, куды ехаць і як далей быць.